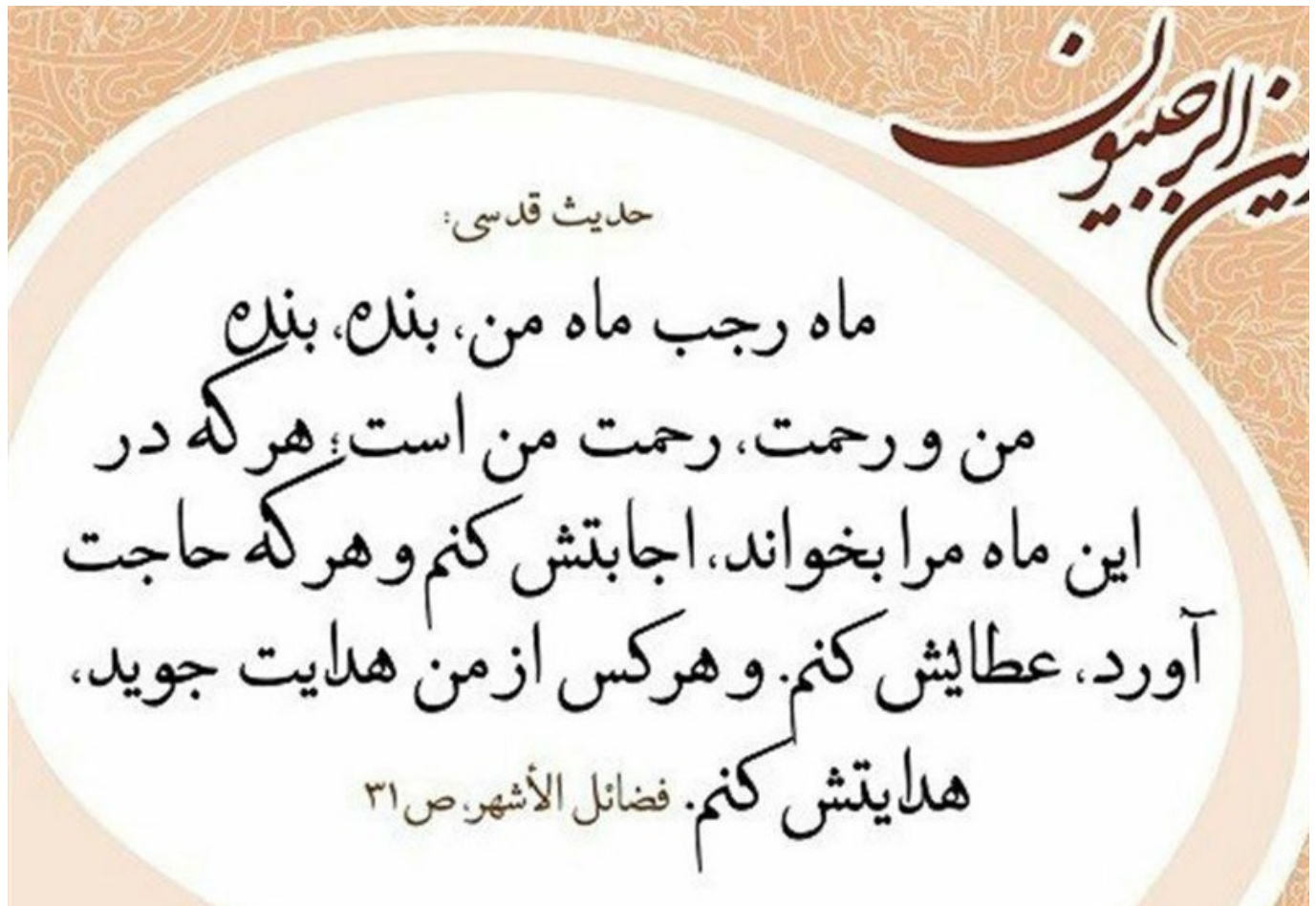

شرح احادیث رجبیه | عاملی که سبب حبس دعا می شود

شناسه خبر: ۱۳۱۶۴۴ چهارشنبه ۲۷ دی ۱۴۰۲ - ۱۹:۲۵

نتیجه آنکه خداوند به کسانی که از او درخواست می کنند، عطا می کند و این انسان ها هستند که با اعمالشان سبب تسریع یا کندی اجابت آن در دنیا می شوند تا به این وسیله بندگان مجبور به اصلاح صفات و رفتارهای خود شوند.

به گزارش خبرنگار دین موج خبر، در فرازی از دعای ماه رجب می خوانیم «يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ؛ ای آن که به هر که از او بخواهد عطا می کند.» شاید این فراز برگرفته از آیه ۶۰ سوره غافر باشد، آنجا که خداوند می فرماید «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»؛ یعنی پروردگارتان می گوید مرا بخوانید تا برایتان استجابت کند. این استجابت وعده خداست، منتها گاهی مشاهده می کنیم که عملاً در دنیا برایمان محقق نمی شود؛ یعنی ابتدا دعا می کنیم و این دعا بالا می رود. خداوند از باب رحمت خود امر آن را امضاء می کند، اما در مسیر بازگشت یا بنا به حکمت خداوند با تأخیر می رسد و یا

محقق نمی شود.

یکی از عمده علت های عدم استجابت دعا در دنیا، گناهان انسان است که همچون ابری مقابل امر دعا حجاب ایجاد می کند. ما این حقیقت را در دعای کمیل امیر مؤمنان علیه السلام مشاهده می کنیم. در فرازی از این دعا می خوانیم «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ»؛ یعنی خدایا گناهانی که سبب «حبس دعا» می شود برایم ببخش. بنابراین ما با مقوله ای به نام حبس دعا مواجهیم که به تبع برخی گناهان انسان حاصل می شود. چون ما علم به کیفیت این نوع گناهان نداریم، به طور کلی از خداوند می خواهیم که آن دست از گناهانی که سبب حبس دعا می شود، بیامرز. بنابراین هرچه اعمال و صفات انسان زلال تر باشد و از خطاها و گناهان پرهیز داشته باشد، امید به استجابت دعا بسیار بیشتر می شود.

آیه دیگری که در فضای ماه مبارک رمضان جایگاه بیشتری دارد، 186 سوره بقره است: «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ» (186 بقره) هنگامی که بندگانم از تو درباره من درخواست می کنند، [بگو:] یقیناً من نزدیکم، دعای دعا کننده را زمانی که مرا بخواند اجابت می کنم؛ پس باید دعوتم را بپذیرند و به من ایمان آورند، تا [به حق و حقیقت] راه یابند [و به مقصد اعلی برسند].» این آیه در سیاق آیات مربوط به احکام ماه رمضان است؛ یعنی هرچند خداوند دعای بندگان خویش را مستجاب می کند، اما خداوند در ماه مبارک رمضان به مؤمنان بسیار نزدیک تر است.

نتیجه آنکه خداوند به کسانی که از او درخواست می کنند، عطا می کند و این انسان ها هستند که با اعمالشان سبب تسریع یا کندی اجابت آن در دنیا می شوند تا به این وسیله بندگان مجبور به اصلاح صفات و رفتارهای خود شوند. وقتی به سمت اصلاح رفتند، بسیاری از دعای خود را در معرض اجابت می بینند و با نعمات خاص خداوند مواجه می شوند و اگر به سمت ناجوری ها و خطاها رفتند، دعایشان حبس می شود و به مشقت می افتند. در این بین ماه رجب که سرشار از رحمت خداست، برای عمده ما انسان ها موقعیتی بسیار مناسب برای اصلاح رفتارها و دوری از خطاهاست تا به این وسیله آماده مواجهه با آیه 186 سوره بقره یعنی نزدیک ترین فاصله به خداوند شویم.

انتهای پیام/

انتهای پیام/

